

עת"א 57538/05/18 - ידי סיבוני נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 57538-05-18 סיבוני(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופטת מיכל ברנט
העותר	ידי סיבוני (אסיר)
נגד	
המשיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

החלטה

כללי

1. העותר מרצה עונש מאסר עולם בלתי קצוב בגין רצח אשתו, את מאסרו הוא מרצה מיום 7.5.00 ומסווג לקטגוריה א'.

2. העותר מלין על החלטת המשיבה שלא לאשר יציאתו לחופשה מיוחדת לרגל ראש השנה.

טיעוני ב"כ הצדדים

3. לטענת העותר, הוא מרצה מזה 18 שנים עונש מאסר עולם על לא עוול בכפו, בצורה מופתית, ואף שסיים בשנת 2016 קבוצה טיפולית בנושא שליטה בכעסים, וסיים לאחרונה קבוצת תרפיה עם בעלי חיים, קבוצת הורות מתקדמת, וקבוצת ניהול קונפליקטים, ואף שחוות דעתו של הפסיכולוג מטעמו ד"ר נמרוד שני היתה שמסוכנותו לאלימות חוזרת הינה נמוכה-בינונית ומסוכנותו המוערכת בזמן חופשה הינה נמוכה, מתנגדת המשיבה להוצאתו לחופשה מיוחדת בראש השנה.

ילדיו של העותר, המוגדרים כ"נפגעי העבירה" אשר לידיו של העותר לא היתה, ואשר ועדת אלמ"ב או המשיב לא פנו אליהם, מצטרפים לעתירה ומבקשים לחוג עם העותר את חג ראש השנה. כתימוכין לכך הפנה העותר למכתב שכתבו ילדיו ולחוות דעתו של הפסיכולוג רמי בר גיורא ולפיה חופשות העותר הן לטובת ילדיו. בתו של העותר עתידה לשוב מטיול ממושך בחו"ל ואילו בנו של העותר עתיד לצאת לאחר החגים ללימודים בחו"ל.

כן עמד העותר על מצבם הרפואי של הוריו הקשישים, אשר מבקשים אף הם לחוג עמו את החג.

לטענת העותר, בית המשפט העליון הכיר במסגרת רע"ב 3556/15 בנסיבות הומניטריות חריגות ומיוחדות של משפחת העותר, ואישר יציאת העותר לחופשה מיוחדת לשם צפייה בבנו שאמור היה להשתתף בתחרות ריצה במסגרת המכביה.

מזה כשנה וחודשיים לא בילה העותר במחיצת ילדיו.

העותר טען כי טענות המשיב לפיהן מעל באמון שניתן בו במסגרת חופשה זו נדחו על ידי בית משפט זה, אשר דחה את הבקשה לחילוט ערבויות שהגישה המדינה, וממילא לא הוגש נגדו כתב אישום בעניין זה.

לטענת ב"כ המשיבה, בהתאם לפקודת הנציבות 04.40.00 **חופשות אסירים**, לאסיר השפוט למאסר עולם שעונשו לא נקצב לא תינתן חופשה אלא רק מ"טעמים מיוחדים" ובאישור הנציב. סעיף לח(2) לפקודה מפרט רשימה של אירועים שיכולים להצדיק מתן חופשה מטעמים מיוחדים, וחופשה חריגה לרגל ראש השנה אינה נמצאת ברשימה זו, ואינה עולה כדי "נסיבות הומניטריות חריגות ומיוחדות".

ברע"ב 2668/18 **קליין נ' שב"ס** נפסק על ידי בית המשפט העליון כי: "סעיף 2 לפרקח' בפקודתשירותבתיסהוה, קובעכניציבבתיסהוהראומפקדמחוז, רשאיםלאשרלאסירחופשהמיוחדת, בשלהטעמיםהמנוייםבסעיף. ביןהיתר, נקבעבסעיף2 (י"ג) לפרקח' בפקודתשירותבתיסהוה, כיניתןלאשריציאהלחופשהמיוחדת "בשלנסיבותהומניטריותחריגותומיוחדות". גםבהנחהשעומדבבסיסהשלבקשתהמבקשטעםהומניטריראוי, היינורצונולשהותעםאימובערבחגהפסח, אינמדוברבנסיבההומניטריתחריגהומיוחדת. איןצריךלומר, כיבקשותליציאהלחופשותחריגותלרגלחגיםשלבניהעדותהשונותמוגשותחדשותלבקריםעלידיאסירים, וככללאיןלראותבכךמשום "נסיבותהומניטריותחריגותומיוחדות".

למעלה מן הצורך נטען, כי גם לו היו הנסיבות מצדיקות חופשה חריגה, הרי שהבקשה היתה נדחית לנוכח התנהגותו בחופשה הקודמת והפרת האמון שניתן בו (החלטתי בעת"א 3977-05-17).

כן הוגש לעיוני מכתב מטעם בני משפחת המנוחה, המתנגדים ליציאת העותר לחופשה מיוחדת. בני המשפחה התייחסו להשפעת העותר על ילדיו, האחראי לתפיסתם המעוותת למעשה הנורא שעשה, וטענו כי במעשיו איבד העותר את הזכות להיות נוכח באירועים הקשורים לילדיו, ובקשותיו לצאת לחופשות לא מוצדקות ונועדו להפר את שלווה חייהם.

דין והכרעה

4. העותר מרצה מאסר עולם בלתי קצוב, ועל כן בהתאם לפקודת הנציבות 04.40.00 חופשות אסירים, פרק ב' סעיף ו', הוא אינו זכאי לצאת לחופשות אלא "מטעמים מיוחדים" ובאישור נציב שירות בתי הסוהר.

עמוד 2

5. חופשת חג אינה מנויה במסגרת הטעמים המיוחדים, ואכן אין המדובר על פניו באירוע יוצא דופן או חריג המצדיק חופשה, זאת בשים לב לחובת המשיב לנהוג בשוויון כלפי כלל האסירים.

6. שקלתי את טיעוני העותר לפני, ועיינתי במכתבם המפורט של ילדי העותר, אשר סקרו את ההתנהלות המשפחתית אשר הביאה אותם לבקש לשהות במחיצת משפחת העותר, ואת רצונם לבלות עמו. כן לטענתם, בנו של העותר יוצא ללמוד בחו"ל והוריו של העותר באים בימים ומדובר בהזדמנות פז לשהות יחד במסגרת חופשה משפחתית.

7. אף ששאיפתם של בני משפחת העותר לשהות במחיצתו מובנת, אין היא עולה כדי נסיבות הומניטאריות השונות מעניינם של כלל האסירים אשר וודאי כמהים לבלות את החגים במחיצת הקרובים להם, ומכאן כי לא נפלה כל שגגה בהחלטת המשיב המצדיקה התערבות.

8. מעבר לנדרש אציין כי שלל טענותיו של העותר בנוגע לאי הפרת האמון בחופשתו הקודמת תמוהות, בשים לב להחלטתי המפורטת במסגרת עת"א 3977-05-17, ולפער בין התחייבותיו של המפקח באותו מקרה, לחובותיו של העותר, ובשים לב לכך שהסיבה בגינה לא ננקט הליך פלילי נוסף נגד העותר בשל מעשיו, אף כי נפתחה חקירה על ידי משטרת ישראל בחשד לביצוע עבירה של קבלת דבר במרמה, היא קושי ראיתי הנעוץ בהיעדר האפשרות להעיד את בנו כנגדו על פי דיני הראיות.

9. לאור האמור, העתירה נדחית.

ניתנה היום, כ"ח אב תשע"ח, 09 אוגוסט 2018, בהעדר הצדדים.